

עמת 39446-01-26 - מוחמד בן חוסיין חאג' יחיא נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

עמ"ת 39446-01-26

לפני:	כבוד השופטת גילה כנפי-שטייניץ
העורר:	מוחמד בן חוסיין חאג' יחיא
נגד	
המשיבה:	מדינת ישראל ערר על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופטת א' דניאלי) מיום 12.1.2026 במ"ת 17393-08-25
תאריך הישיבה:	י' בשבט התשפ"ו (28.1.2026)
בשם העורר:	עו"ד שועאע מנצור
בשם המשיבה:	עו"ד תהל ורד

החלטה

לפניי ערר על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופטת א' דניאלי) מיום 12.1.2026 במ"ת 17393-08-25, בגדרה הורה על מעצרו של העורר מאחורי סורג ובריאח עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

1. ביום 7.8.2025 הוגש נגד העורר ונגד תשעה נאשמים נוספים כתב אישום המייחס להם עבירות נשק שביצעו מול סוכן משטרת. עניינו של העורר מפורט באישום העשירי בו מיוחסות לו עבירות של סחר בנשק בצוותא ונשיאה והובלת נשק. לצד הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה למעצרו של העורר עד לתום ההליכים. בתום דיון שהתקיים ביום 20.10.2025, לנוכח הסכמתו של העורר לקיומן של ראיות לכאורה; בשים לב לתסקיר המעצר שלא בא בהמלצה על שחרורו לחלופה; ולמסוכנות הנלמדת מהעבירות המיוחסות לו - הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים, תוך שדחה את טענתו לפיה יש במצבו הנפשי כדי להצדיק שחרורו לחלופה.

2. על החלטה זו הגיש העורר ערר קודם לבית משפט זה, אשר התקבל באופן חלקי בהחלטת השופטת ד' ברק-ארז (עמ"ת 59094-10-25 חאג' יחיא נ' מדינת ישראל (13.11.2025) (להלן: ההחלטה הקודמת)). נקבע, כי התיעוד שהוצג ביחס למצבו הנפשי של העורר והעדרו של עבר פלילי משמעותי, מצדיקים עשיית "מאמץ לייצר מערך פיקוח מעובה כחלופה למעצר מאחורי סורג ובריח". בהתאם נקבע, כי שירות המבחן יגיש לבית המשפט המחוזי תסקיר משלים בו תיבחן בצורה מפורטת שאלת התאמת הוריו של העורר לשמש כמפקחים לצדו של פיקוח אלקטרוני.

3. בתסקיר המעצר המשלים שהוגש, התרשם שירות המבחן כי בעוד שהוריו של העורר אינם מתאימים לפיקוח עליו; קיים מערך פיקוח רציני ומותאם בבית שכנו של העורר, אשר לצד מעצרו בפיקוח אלקטרוני ומינויים של שני מפקחים נוספים שנמצאו מתאימים - יוכל להוות מענה מותאם לסיכון הנשקף ממנו. בהמשך לכך, ביום 12.1.2026 התקיים דיון בעניינו של העורר, בסופו לא ראה בית המשפט המחוזי לשנות ממסקנתו כי אין להורות על שחרורו של העורר לחלופה או על העברתו למעצר בפיקוח אלקטרוני. לתוצאה זו הגיע, לאחר "שבחן פעם נוספת את מכלול נסיבות ביצוע המעשה והעושה", ולאחר שמצא על יסוד התסקיר המשלים כי העורר "הסתגל למעצרו ללא בעיות מיוחדות בשלב זה", תוך שקבע כי בכך נשמטת הקרקע תחת טענתו כי מצבו הנפשי מכביד עליו במידה המצדיקה שחרורו לחלופת מעצר. אשר למערך הפיקוח, ציין בית המשפט המחוזי כי "לאחר שהתרשם] באופן בלתי אמצעי מהמפקחים המוצעים, הרי שמתקשה [הוא] לקבל את מסקנת שירות המבחן כי הוריו של [העורר] אינם בעלי השפעה עבירו, אולם שכניו, אשר ככלל אינם מכירים את חבריו, לא ידעו כי ריצה מאסר בעבר, ולא הצליחו להרחיקו מהסתבכויות חרף ניסיונם, יהוו גורם בעל השפעה וריסון".

4. מכאן הערר שלפניי, בגדרו טוען העורר כי שגה בית המשפט המחוזי עת הורה על המשך מעצרו מאחורי סורג ובריח חרף מצבו הנפשי; ובאופן שאינו עולה בקנה אחד עם ההחלטה הקודמת של בית משפט זה והתסקיר המשלים שהוגש בעקבותיה. המשיבה מצידה טענה בגדר הדיון שהתנהל לפניי כי דין הערר להידחות, וזאת בעיקרם של דברים מחמת אי-התאמתם הנטענת של המפקחים שהוצעו למשימת הפיקוח על העורר; וכן מחמת קשיים שנטען שמתעוררים על רקע מקום הפיקוח המוצע.

דיון והכרעה

5. לאחר שעיינתי בערר על נספחיו, ושמעתי את טענות הצדדים מזה ומזה, באתי לכלל מסקנה כי דין הערר להתקבל.

כפי שפורט לעיל, את המסגרת לדיון שלפנינו קובעת החלטתו הקודמת של בית משפט זה בעניינו של

העורר. באותה החלטה הוכרע, כי השילוב בין מצבו הנפשי המתועד של העורר לבין היעדר עבר פלילי משמעותי, יוצר נסיבות חריגות המצדיקות "מאמץ לייצר מערך פיקוח מעובה כחלופה למעצר מאחורי סורג ובריח". משניתנה החלטה זו, המתווה לבחינת עניינו של העורר הונח, והדיון הוחזר לערכאה הדיונית לצורך בחינת מערך פיקוח שיפקח על העורר לצד פיקוח אלקטרוני, לאחר שיוגש תסקיר משלים. אלא שבהחלטה מושא הערר, פתח בית המשפט המחוזי את הסוגיה מבראשית. קביעתו כי העורר "הסתגל למעצר" ולכן "נשמטה הקרקע" תחת הטענה למצב נפשי המצדיק שחרור לחלופה, אינה אלא בחינה מחדש של קביעת ערכאת הערעור, וזאת מבלי שחל כל שינוי נסיבות המצדיק זאת.

6. אשר למערך הפיקוח אותו נתבקש בית המשפט המחוזי לבחון, לא מצאתי כי יש בטעמים שהציג כדי להצדיק את דחיית החלופה המוצעת חרף המלצת שירות המבחן. אמנם, שירות המבחן הוא גורם ממליץ בלבד, ושיקול הדעת הסופי מסור לבית המשפט (בש"פ 5032/19 מדינת ישראל נ' ג'בארין, פסקה 11(6.8.2019); עמ"ת 39680-12-25 מוגרבי נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (26.12.2025)). עם זאת, לנוכח הידע המקצועי וההתמחות של שירות המבחן, יש ליתן משקל ניכר לממצאיו ולהמלצותיו. בענייננו, שירות המבחן התרשם בתסקירו המשלים כי שכנו של העורר, יחד עם המפקחים הנוספים, מהווים מערך פיקוח רציני, סמכותי ומותאם. נמצא כי הם מכירים היטב את העורר, את נסיבות מעצרו ואת מצבו הנפשי; כי יוכלו להוות "דמויות אסרטיביות, ממתנות ומציבות גבול ברור" לעורר; וכי הם מבינים את דרישות התפקיד הפיקוחי ואת חובתם לדווח על כל הפרה. הטעמים שהציג בית המשפט המחוזי לפסילתם, ובהם אי-היכרותם את חבריו של העורר או אי-הצלחתם "להרחיק מהסתבכויות" בעבר – אינם מהווים נימוקים כבדי משקל המצדיקים סטייה מהמלצה זו. אין לצפות משכנים, טרם מינוים כמפקחים, לנהל את חייו של הנאשם או לשלוט בקשריו החברתיים. כפי שהדגישה הפסיקה: המבחן הרלוונטי הוא היות המפקח סמכותי דיו כדי להבטיח שמירה על תנאי החלופה; והבנת תפקיד הפיקוח, לרבות החובה לדווח על כל הפרה לרשויות (ראו למשל: בש"פ 3892/15 מדינת ישראל נ' דוד (5.6.2015)). לפיכך, בהינתן החלטתו הקודמת של בית המשפט זה, ולנוכח המלצת שירות המבחן, סבורני כי התקיימו הנסיבות המאפשרות להעביר את העורר למעצר בפיקוח אלקטרוני בבית שכנו, בכפוף לבחינת התאמת מקום הפיקוח המוצע למעצר בפיקוח אלקטרוני.

7. הערר מתקבל אפוא. היחידה לפיקוח אלקטרוני תגיש לבית המשפט המחוזי עד ליום 8.2.2026 חוות דעת בדבר התאמת מקום הפיקוח המוצע למעצר בפיקוח אלקטרוני. לאחר שתוגש חוות הדעת, יקבע בית המשפט המחוזי את תנאי המעצר, לרבות הטלת צו פיקוח מעצרים בהתאם להמלצת שירות המבחן.

ניתנה היום, י"ד שבט תשפ"ו (01 פברואר 2026).

גילה כנפי-שטייניץ
שופטת